

ко пары, тѣй щото си бѣхъ напълнилъ киссийкѫтж. Когато видяхъ, че имамъ толкози пары, чюдяхъ ся какво напрѣдъ да си купѣхъ съ тѣхъ, и веднага ся хукижхъ камъ *дюкеня*, гдѣто ся продавахъ детинскыты играчки. Когато вървѣхъ още, срѣщнжхъ изъ пѣти едно момче съ единъ свиркѫ, на којкто гласѣть ми ся толко-зи много ареса, чото драговолно му да-дохъ сичкыты си пары за пейж. Весель съ своіжтѣ покупкѫ ся врашамъ дома, и зѣхъ да ся хвалѣхъ, като обыкалихъ си-чкыты рогове и мѣста изъ кѣши, за да свирїж, защото свирката ми ми веселя-ше толко, колкото напротивъ ти доса-ждаше на моити домашни — които немо-жаяхъ да й търпятъ писъка.

Когато ся научихъ вече сичкыты ми домашни за тѣжъ покупкѫ, сѣкой ми ду-маше, че съмъ платилъ три четыри пѣти повече отъ колкото струваше. Азъ сега ся подръпнжхъ на странѣ и зехъ да раз-бирамъ колко още по-хубавы и повече и-грачки можахъ си накупи съ моити па-рички; пъ всичко бѣше кѣсно. И когато